

soudu prvnímu, aby po právomoci nově rozhodl potřebné zařídív. Odůvodnění:

Zrušení společnosti musí být podle čl. 129 obch. z. opovězeno k zápisu do obchodního rejstříku a má obchodní soud účastníky, to jest, společníky k opovědi této donucovati. Společníci jsou pak také povinni podle čl. 135 obch. z. opověděti likvidatory k zápisu do obchodního rejstříku. Z toho následuje, že skutečnosti právě uvedené mohou být zapsány jen k opovědi v š e c h účastníků. K opovědi jednoho ze společníků bylo by lze provést zápis jen tehdy, když druhý společník opověděl spolupodepsati odpírá a proti němu v základě právoplatného rozsudku povolen byl exekuční zápis tuto uvedených skutečností.

Tohoto předpokladu však v daném případě není. Opověď zrušení a likvidace firmy učinil podle protokolu ze dne 15. IV. 1925 společník firmy X sám a následkem této opovědi měl rejstříkový soud podle čl. 129 obch. z. přiměti druhého společníka, aby i ten opověděl tu spolupodepsal aneb stejnou sám podal, neměl, ale na základě pouhé jednostranné opovědi zápis zrušení a likvidace firmy povolit.

Nejvyšší soud sice dovolacímu rekursu nevyhověl ale na podkladě jiného odůvodnění. A to:

Dovolací soud nesdílí názoru soudu rekursního, že k zápisu zrušení a likvidace firmy obchodní společnost je nutno, aby dotyčné oznámení bylo podáno, pokud se týče podepsáno všemi veřejnými společníky. Nesporně-li, jako v přítomném případě, že společnost byla zrušena, že firma přešla v likvidaci a že likvidatory, ježto ani smlouva ani usnesením společníků jiné osoby za likvidatory nebyly povolány, jsou společníci zrušené společnosti, stačí, když oznámení o zrušení společnosti, nastalé likvidaci a likvidatory učiní i jeden ze společníků. Tím jest pořádkovým předpisům čl. 129 a 135 obch. z. vyhověno. Opáčné stanovisko rekursního soudu nemá v zákoně opory, neboť zákon v citovaných člancích o všech společnících nemluví.

Než přes tento rozdíl stanoviska nedalo se vyhověti dovolacímu rekursu. K tomu, aby likvidační firma a likvidatoři byli do rejstříku zapsáni, nutno podle čl. 135 odst. 1. obch. z., aby likvidatoři buď osobně před obchodním soudem svůj podpis znamenali neb znamenání v ověřené formě soudu podali. Druhý společník a likvidator Z toho dosud neučinil. Pro tento nedostatek jednoho z likvidatorů v oznámení o likvidaci a likvidatorech bylo usnesení prvního soudu rekursním soudem právem zrušeno a na prvního soudu bude, aby k odstranění uvedeného nedostatku potřebné kroky (čl. 135 odst. 3 obch. z.) zařídil a pak o návrhu společníka X ohledně likvidační firmy a likvidatorů, třeba tento návrh jen on sám byl podepsal, znovu rozhodl.

—er.

Rozhodnutí nejvyššího soudu ve věcech občanských.

Čís. 3441. Třebaže k návrhu dědice nařizováno bylo svolání pozůstalostních věřitelů (§ 813 obč. zák.), nelze z důvodu § 42 čís. 6 ex. ř. povolit odklad exekuce na jednotlivé součásti pozůstalostního jmění, bylo-li za odklad žádáno teprve, když již vymáhající věřitel nabyt exekučního práva zástavního. (Rozh. ze dne 29. ledna 1924, R I 45/24.)

Čís. 3449. O nároku manžela, by se manželka vrátila do společné domácnosti (§ 92 obč. zák.), jest rozhodovati sporem, pro nějž jest věcně příslušným sborový soud první stolice (§ 50 čís. 3 j. n.). (Rozh. ze dne 29. ledna 1924, R II. 18/24.)

Čís. 3467. Směnka, jejíž směnečný peníz byl po podpisu dlužníka paděláním zvýšen, jest vůči majiteli, jež o paděláních věděl anebo dokonce na něm se účastnil, celá neplatná. (Rozh. ze dne 5. února 1924, Rv I 126/24.)

Čís. 3472. Je-li to v obci zvykem, lze uložití vlastníku ohrazení (§ 858 odstavec druhý, obč. zák.) po levé straně od vchodu. (Rozh. ze dne 5. února 1924, Rv II 473/23.)

Čís. 3475. Škůdce jest povinnen nahraditi též náklad na postavení náhrobku usmrčenému. (Rozh. ze dne 5. února 1924, Rv II 782/23.)

»Dr. L.«

Z E D N E .

Nesprávnosti při projednávání pozůstalostí. Poslední dobou docházejí od soudů na komory oznámení, že notáři nepočínají si při projednávání pozůstalostí bezvadně. — Zejména se přihlíží často, že notář projedná pozůstalost na základě závěti formálně neplatné, na př. podepsané dvěma svědky. — Upozorňujeme, že v takovémto případě, když nedostává se závěti zákonem předepsané formy, nemůže notář projednat pozůstalost na základě závěti, i kdyby dědicové uznali platnost takovéhoho pořízení.

Zpráva o schůzi pražského odboru spolku notářů čsl., jež se konala dne 26. září 1925 v místnostech u Bumbálky. Schůzi první po prázdninách, zahájil starosta odboru Dr. Černý přivítáním přítomných, mezi nimiž byl jm. p. notář z města Žďaru na Moravě. Předseda věnoval úmrtní vzpomínku zemřelému notáři Dru. Mokrému, u něhož ocenil jeho přednosti a význam pro stav. Dále věnoval vzpomínku zemřelému kandidátu Rudolfu Zákavci, jež zemřel v Kdyni. Shromáždění vyslechlo obě úmrtní vzpomínky stojíc. Potom přednášel p. notář z Kutné Hory Hejna o poměru substituta k pozůstalosti zemřelého notáře. Obsah přednášky uveřejněn bude v příštím čísle. Upozorňujeme již zde na obsah ten, poněvadž jedná o věcech celkem málo známých způsobem právníky výstižným. Pan přednášející provedl anketu o poměrech a v přednášce podal výsledek svých zkušeností z ankety. Shromáždění se usneslo doporučit vydání směrnice upravující poměry substitutů k pozůstalostem notářů. Směrnice ty budou předloženy sboru notářů komory Pražské. Na přednášku přičlenila se debata, již se čile účastnili pp. Dr. Ponec, prezident dr. Čulík, Jiřík, Dr. Šimák, Dr. Svoboda, Krajíček a jiní. Pan předsedající poděkoval p. notáři Hejnovi za jeho velmi cennou přednášku, jež přinesla mnoho poučení a vnesla světlo do neupravených poměrů a konstatoval, že jest vzácný zjev vyspělosti a vysoké mravní úrovně stavu notářského, nedochází-li na tomto poli, zákonodárstvím neupraveném, k sporům. Vtipně okofenil večer pan Dr. Ponec, jež zastával názor, že notář nemá dělat jiné testamenty než veřejné.

—ý.

Čís. jed. 1025 n. k.

Vyhlaška notářské komory v Praze.

Podepsané notářské komory došlo níže uvedené upozornění zemského inspektorátu pro zemské dávky v Praze, ze dne 26. září 1925 č. R 64/1925:

»Zemský inspektorát pro zemské dávky v Praze jakožto úřad pověřený vyměřováním dávky z přírůstku hodnoty zaslá četné dotazy notářům, zastupujícím strany dávkou povinné. Odpovědi na takové dotazy dějící se »k úřednímu vyzvání« požívají osvobození od poštovního podle čl. II. bodu 4. zák. ze dne 2. října 1865 ř. z.

Než některá notářství v Čechách označují i korespondenci vlastní — tedy dopisy, jímž účelně jen dávky z přírůstku hodnoty (vyměřovací řízení) — tedy agendy — při níž dotyčný notář vystupuje jako zástupce strany, nikoliv tedy ve funkci soudního komisaře.

Dopisy podobné týkají se výlučně jen dávky z přírůstku hodnoty (vyměřovací řízení) — tedy agendy — při níž dotyčný notář vystupuje jako zástupce strany, nikoliv tedy ve funkci soudního komisaře.

Zemský inspektorát obrací se proto na tamní ctěnou komoru žádaje, aby laskavě vyrozuměla notářství ve svém obvodu a udělila jim potřebné pokyny ve věci shora vyznačené.

Veškerí pp. členové kolegia upozorňují se na tuto výtku.

Notářská komora v Praze,
dne 10. října 1925.

Moravsko-slezský odbor spolku čsl. notářů v Brně konal v sobotu, dne 3. října 1925 svou řádnou valnou schůzi za přítomnosti 39 členů.

Starosta spolku věnoval posmrtnou vzpomínku zesnulým kolegům Františku Lisickému a Dru Janu Slaměnkovi, jakož i příznivci a ochránci notářů zemřelému profesoru Dru Emilu Ottovi.

Při volbách vykonaných byli zvoleni vesměs dosavadní činovníci; na místě zemřelého notáře Dra Slaměnkovi byl do výboru zvolen notář Dr. František Kotěra z Kroměříže.

Valná schůze se usnesla, aby měsíční schůze odboru konaly se každou druhou neděli v měsíci v notářské kanceláři Dra Lisky v Brně, a to jedna nebo dvě v Přerově, a aby o těchto schůzích členové byli poštovními lístky uvědoměni.